

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 112 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af lovforslag nr. L 131: Forslag til lov om ændring af lov om Handelsflådens Velfærdsråd. (Bortfald af statens finansiering af tv-betjeningen af søfarende).

Af erhvervsministeren (Pia Gjellerup). (Fremsat 13/12 2000. Første behandling 18/1 2001. Betænkning 22/2 2001. Anden behandling 13/3 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 102 stemmer (S, V, KF, SF, CD, RV, EL, Mogens Andreassen (UP), Kim Behnke (UP), Frank Dahlgård (UP) og Thorkild B. Fransgaard (UP)) mod 8 (DF og KRF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 44: Forslag til lov om ændring af byggeloven. (Modernisering af bebyggelsesregulerende bestemmelser, handicaptilgængelighed m.v.).

Af by- og boligministeren (Jytte Andersen). (Fremsat 11/10 2000. Første behandling 16/11 2000. Betænkning 15/3 2001).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 11 stemte for, 101 imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 186: Forslag til lov om ændring af lov om apoteksvirksomhed. (Udstedelse af attester i henhold til Schengenkonventionens artikel 75).

Af sundhedsministeren (Arne Rolighed). (Fremsat 14/3 2001. Første behandling 16/3 2001. Betænkning 20/3 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling**Henriette Kjær (KF):**

Det er ikke for at forlænge debatten, men da Det Konservative Folkeparti endnu ikke har rede-

gjort for vores stilling her i salen, vil jeg benytte lejligheden til at gøre det nu.

I Det Konservative Folkeparti beklager vi meget, at sagen om de såkaldte pillepas overhovedet er opstået. Det er beklageligt, at ministeren, da sagen kom frem, blot betragtede sagen om implementering af Schengenkonventionens artikel 75 som en ekspeditionssag for derefter at foreslå en meget bureaukratisk og uhensigtsmæssig model for udstedelse af de nødvendige attester. Sagen kunne helt være undgået, hvis ministeren fra starten havde set sagen fra den rejsendes synspunkt og med det samme havde indrettet systemet så lempeligt som muligt.

Ministerens skabte med sine første udtalelser unødvendig utryghed i befolkningen og forvirring blandt de rejsende, hvilket er dybt ærgerligt.

For Det Konservative Folkeparti er det magtpåliggende at understrege, at vi hurtigst muligt ønsker at få reglerne, der er beskrevet i Schengenkonventionens artikel 75, ændret sådan, at der ikke kræves attest, når rejsende medbringer lægemidler, hvis indhold af euforiserende stoffer er så lille, at det må betragtes som værende bagatelagtigt.

Derfor ønsker vi, at regeringen hurtigst muligt rejser spørgsmålet i de relevante fora i Schengensamarbejdet eller via EU, så man fra dansk side opfordrer til at få ens regler på området og dermed også ens grænser for tilladte mængde af euforiserende stoffer i et lægemiddel, der må medtages uden attest.

Ligeledes finder vi, at det bør være muligt for rejsende med mange rejsedage at få udstedt attest på mere end 30 dage af gangen. Forretningsrejsende eller andre med mere end 200 rejsedage om året vil således skulle have udstedt op til 12 attester i løbet af et år, blot for at medbringe et lægemiddel i tilfælde af et eventuelt migræneanfald eller smerter i forbindelse med en tidlige lidelse, der kan blusse op igen. For disse grupper bør det være muligt at få en attest gældende for et år.

Vi kan dog støtte de retningslinjer, der i lovforslaget lægges op til i forbindelse med udstedelse af attester i henhold til Schengenkonventionens artikel 75, selv om det ikke er fuldt tilfredsstillende.

Vi finder, at ordningen med, at det er apotekerne, der udsteder attesterne, er den mindst muligt bureaukratiske af flere mulige. Samtidig er det vigtigt for os, at det bliver vederlagsfrit for den enkelte rejsende at få attesten.

Men det undrer os, at den minister eller den embedsmand, der var med til at forhandle Schengenkonventionens artikel 75, ikke allerede i den fase, da man forhandlede, foreslog fælles regler på området, så man ikke skulle ud i det attesttrykkeri, der nu er lagt op til.

Det undrer os også, at man først nu, hvor de gamle regler er skrevet ind i Schengenkonventionen, begynder at ville håndhæve dem, hvilket jeg kan forstå man ikke hidtil har gjort. Men sådan er der jo så meget.

Det helt afgørende for Det Konservative Folkeparti er, at det her bliver mindst muligt bureaukratisk og uden omkostninger for den enkelte rejsende, så vi stemmer for dette lovforslag, men er ikke tilfredse endnu.

Anni Svanholt (SF):

Ved førstebehandlingen rejste vi fra SF's side en række meget kritiske bemærkninger til denne sag, og vi sagde heller ikke præcis, hvad vi ville stemme. Derfor vil jeg gerne på SF's vegne sige, at i forhold til de tilkendegivelser, der er kommet fra ministeren, så mener vi nu, at der er sket nogle væsentlige ændringer.

Det er også tydeligt erkendt fra ministerens side og fra regeringens side, at grunden til den megen forvirring er, at man er alt, alt for sent ude. Det er faktisk sådan, at reglerne har været kendt siden 1997.

Nu bliver der taget en række initiativer, og vi lægger megen vægt på, at den ordning, der kommer, bliver så lidt besværlig som overhovedet muligt for de rejsende. Det skal være et meget enkelt system.

Vi er meget tilfredse med, at sundhedsministeren nu har rettet henvendelse til det svenske formandskab for at få sat sagen på dagsordenen, så det kan blive aftalt, at man laver en fælles liste over, hvad der kræver en attest. Sundhedsministeren har samtidig opfordret til, at en sådan liste bliver ændret, så det er ud fra et væsentlighedskriterium, hvilket betyder, at man begrænser mest muligt, hvad der kræver en attest. Det er kun ud fra de helt overordnede kontrolformål, som ligger til grund for Schengenkonventionens regler om narkotika, at man vil kræve en attest. Det synes vi er meget, meget nødvendigt og relevant. Derudover er der det, at den fremover kun kan omfatte flere lægemidler.

Derudover bliver der også taget skridt til, at det skal være meget nemt og brugervenligt for den rejsende at få afklaret, hvorvidt man skal have en attest eller ej. Og det vil ske i form af in-

formation og i form af rådgivning direkte på apoteket, sådan at den afklaring hurtigt finder sted.

Vi er også tilfredse med, at der vil blive taget skridt til, at man drøfter med Danmarks Apotekerforening, hvordan man kan lave en praktisk løsning på, at der er rejsende, der har brug for en attest, som har en gyldighed på mere end 30 dage.

Så i forhold til, hvad der er blevet lagt frem, synes vi, at der nu kommer nogle væsentlige ændringer, og det er baggrunden for, at vi støtter forslaget.

Dorte Bennedsen (S):

Det er blevet sagt fra denne talerstol, bl.a. af den konservative ordfører, at reglerne burde have været helt anderledes.

Nu vil jeg godt sige, at hverken fru Henriette Kjær eller De Konservative eller for den sags skyld Danmark kan diktere, hvordan et fælles regelsæt i EU skal være. Det, vi kan i Danmark, er at beslutte, hvordan de danske regler skal være, og der har ministeren jo både mundtligt og skriftligt givet tilsagn om, at den danske liste over medikamenter vil være så smal som mulig. Den vil kun komme til at omfatte de narkotiske stoffer, som vi i henhold til FN-reglerne er forpligtede til at føre kontrol med.

Jeg tror, at enhver kan se det fornuftige i, at der føres kontrol med overførsel af narkotiske stoffer over grænserne. Og det har vi fået et meget klokkeklart svar og løfte fra ministeren om.

Med hensyn til det, som fru Henriette Kjær rejser om de fælles regler, er fru Henriette Kjær vel også vidende om, at ministeren, allerede inden lovforslaget blev fremsat, har skrevet til det svenske EU-formandskab og bedt om, at det spørgsmål kommer op på et kommende ministermøde i EU med henblik på at få en så konkret og smal liste som overhovedet mulig. Ministeren har oven i købet i det brev tilbudt EU-formandskabet, at Danmark vil komme med et udkast til, hvorledes en sådan liste kan se ud.

Dette her handler faktisk udelukkende om, at vi skal føre kontrol med egentlig narkotika og ikke kontrol med, hvad folk medbringer af hovedpinetabletter eller hostesaft, eller hvad ved jeg. Det er de narkotiske stoffer, og det er dybt i alles interesse, at man forsøger at få det misbrug over grænserne dæmpet.

Birthe Skaarup (DF):

En tilsyneladende lille sag, der blev en stor og besværlig sag for regeringen, men hvor befolk-

ningen blev komplet forvirret, ikke mindst da den blev klar over Schengenaftalens konsekvenser.

Dansk Folkeparti har besluttet, at vi tilslutter os lovforslaget om, at attesterne nu skal udfærdiges af apotekerne i stedet for den endnu større bureaukratiske proces, der blev lanceret, hvor først de praktiserende læger og derefter Sundhedsstyrelsen skulle udfærdige medicinattesterne med store gebyrer til følge for den del af befolkningen, som vovede sig uden for landets grænser.

Sagen her er for Dansk Folkeparti endnu et bevis på, at det bestemt ikke bliver nemmere for danskerne efter på søndag, hvor Schengenaftalen træder i kraft. Derfor stemte vi naturligvis også imod deltagelsen i Schengen. Der vil helt givet vise sig endnu flere problemer og krav, hvor danskerne skal trækkes med unødigt bureaukrati, og Dansk Folkeparti havde naturligvis hellere set, at aftalen blev udskudt eller helst droppet.

Nu må vi så se, om sundhedsministeren formår at præcisere over for EU's Ministerråd, at listen over de medicinske præparater skal begrænses, således at eksempelvis hovedpinetabletter og andre præparater, som har et meget begrænset indhold af euforiserende stoffer, helt bliver fritaget for at skulle deklareres i forbindelse med udlandsrejser.

Det er vigtigt for Dansk Folkeparti her i dag at påpege, at det er vores holdning, at dette lynforslag ikke må få økonomiske konsekvenser for den enkelte borger eller for medicinpriserne, og det havde vi naturligvis gerne set havde været fuldstændig afklaret med apotekervæsenet inden anden- og tredjebehandlingen i dag.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Fru Birthe Skaarup sagde heroppefra, at befolkningen var blevet chokeret over at høre, hvad Schengen førte til af ubehageligheder.

Nu skal man jo passe på med at sige, at fru Birthe Skaarup taler mod bedre vidende. Det er muligt, hun ikke har hørt efter, at hun ikke har læst papirerne.

Sagen er den, at disse regler om kontrol af narkotiske stoffer over grænserne har eksisteret i mange år. Det er i henhold til nogle FN-konventioner, og det har intet, jeg gentager, intet med Schengenaftalen at gøre. Problemet har været, at reglerne har været forskellige, hvor nogle lande i EU-området har givet lov til, at man måt-

te have med til 3 dages forbrug, nogle til 7 dages forbrug og nogle til, hvad ved jeg.

Det, Schengen går ind og gør her, er en lettelse for borgerne, for det giver ensartede regler, hvor alle har lov til at medbringe et forbrug til 30 dage. Og det, der så sker, er, at ingen – ingen – er tvunget til at have en attest, man kan rejse, men folk, der er på metadon, folk, der får morfin, kan som en sikkerhed få sådan en attest med sig, hvis de ønsker det, så de ikke risikerer ikke at kunne bevise, at det er til medicinsk brug.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Skulle vi nu ikke tage at holde fast i, hvad det her egentlig går ud på!

Hele årsagen til den diskussion, vi har her, har sådan set hverken noget med EU eller Schengen at gøre. Det er i virkeligheden et selvskabt dansk problem, som giver en reaktion hos alle fornuftigt tænkende mennesker, politikere som befolkning, som siger, at en sådan indretning af dette her er – undskyld udtrykket – tæt på at være komplet idiotisk.

Derfor gør man sig nogle overvejelser over, hvordan og hvorledes man kan indrette det på en sådan måde, så man ikke samtidig med, at man afskaffer passet, for at det skal være lettere for folk at rejse, skal indføre en ny form for attestation, der er bøvlet, besværlig og omkostningsfuld for befolkningen.

Det, der løses med det her forslag, er, at nu kan man klart sige til den danske befolkning: Kære venner, dette forslag var måske ikke det mest geniale, der var udtænkt, derfor bliver det lavet om, og derfor falder alt på plads til den tilfredshed, som befolkningen forhåbentlig skal have, ved at man siger, at det her var en storm i et glas vand.

(Kort bemærkning).

Preben Rudiengaard (V):

Jeg vil gerne præcisere, at jeg synes, det er mærkeligt, at vi er nået til en tilstand, hvor vi står og laver første behandling under andenbehandlingen.

Jeg vil gerne over for fru Birthe Skaarup præcisere, at dette her har efter Venstres opfattelse intet med EU og Schengen at gøre. Vi får nu præciseret nogle bedre forhold for vores borgere, hvilket vi har givet udtryk for i vores betænkningens bidrag, og derfor synes jeg, at det ville klæde bl.a. fru Birthe Skaarup i denne sammenhæng at fokusere lidt mere på, at der for en

gangs skyld er en fordel ved en Schengen- og EU-aftale for de danske borgere.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jamen jeg husker udmærket hr. Preben Rudiengaards første bemærkning til det her forslag, og den var, at Venstre ikke stemte imod. Det gør de så heller ikke nu, og det er jo udmærket.

Så vil jeg godt sige, at vi er da udmærket klar over i Dansk Folkeparti, at det har noget at gøre med, at det her forslag faktisk skulle have været lanceret allerede i april måned 1997, og det blev det så ikke. Nu kom det pludselig frem i pressen den 10. marts, og der rejste sig en storm, og hvad var det, vi hørte, at udmeldingen var? Jo, det var, at nu skulle borgerne betale 300 kr. for en attest via deres læge og Sundhedsstyrelsen.

Det er da klart, at borgerne bliver komplet forvirrede over det her, og det er faktisk baggrunden for, at vi i dag bl.a. siger, at der er noget rivravruskende galt, og at regeringen er taget på sengen.

Desuden vil jeg godt sige, at jeg er udmærket klar over, at de, der er i metadonbehandling, hele tiden har skulle have en attest, når de udførte euforiserende stoffer.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Jeg skal hermed afbryde mødet og fastsætte et nyt møde til i dag, torsdag den 22. marts 2001, kl. 10.30, med følgende dagsorden: (Se indledningen til næste møde).

Mødet hævet kl. 10.26